

Minoritetens som Majoritetens Votum at optage i Protokollen og at indsende til Ministeriet.

§ 6.

Landemodet tager for Stiftets Vedkommende Beslutning i alle reent kirkelige Sager, vedkommende det geistlige Embede, den offentlige Gudstjeneste og den Enkeltes Forhold til Kirkesamfundet, Alt dog saaledes, at Kirkens Væsen bliver uforbrøket.

I blandede Sager, saasom Forslag til Forandring i den ved denne Lov ordnede Forsatning, i Reglerne for de geistlige Embeders Besættelse, i Geistlighedens Lønning og Pensionering, i Almueskolens Forhold til Folkekirken m. m., afgiver Landemodet kun Betænkning.

§ 7.

Enhver reent kirkelig Sag bliver i Reglen at forelægge Landemoderne til Behandling og Beslutning i tvende paa hinanden følgende aarlige Sessjoner. Dog kan Ministeren, dersom saamlige Landemoder allerede i den første Sæssjon komme til en saamlig menende Beslutning, strax indstille denne til Stadsfæstelse af Kongen, hvorved den bliver gjældende Anordning for hele Folkekirken. Opnaaes end ikke i den anden Sæssjon en saadan Samstemning, kan Ministeren, naar han ikke i Hensynet til Minoriteternes Styrke eller i andre Hensyn finder tilstrækkelig Grund til at stille Sagen i Bero, indstille den Beslutning, de fleste Landemoder gjentagende have fattet, til kongelig Stadsfæstelse for hele Folkekirken.

§ 8.

De Betænkninger, Landemoderne afgive i blandede Sager, lader Ministeren følge som Bilag med de Lovforslag, han forelægger Rigsdagen. Ere de enkelte Landemoders Betænkninger meget afvigende fra hinanden, kan

Ministeren, førend han indbringer Sagen for Rigsdagen, atter forelægge den for det næste Mars Landemøde.

§ 9.

Beslutning og Betænkning afgive Landemoderne kun i de Sager, som af Ministeren forelægges dem, respective til Beslutning og Betænkning. Uden en saadan Foranledning have de kun Ret til at indgive Andragender, saavel til Regjeringen som til Rigsdagen.

§ 10.

Landemodets hidtilværende Medlemmer vedblive at udføre de Forretninger, som for Tiden ere dem overdragne, indtil der skeer Forandring deri ved Lov.

Majoriteten maa hertil bemærke, at det af Minoriteten stillede Forslag, — som søger Folkekirken's Repræsentation i Landemoderne, der hverken ere fremgaaede ved kirkelige Valg eller ved Regjerings-Udnævnelse i denne Egenskab, som organiserer en Deling af Folkekirken i syv Stiftskirker, som saavel derved som ved at stille Minoriteter og Majoriteter imod hinanden, giver de kirkelige Anliggender hen til en discretionair Behandling fra Kirkeministerens Side, som lader Forholdet imellem geistlige og læge Affendinge fra Menighedsraadene ganske ubestemt, paa samme Tid som det der, hvor Menighedsraad ikke findes, giver Sognepræsten Bemyndigelse til at møde paa Sognets Vegne, og saaledes aabner Vej for en Sammensætning af aldeles overveidende geistlig Charakter, — gaar ud fra saa forskelligt Standpunkt og siler i saa forskellig Retning fra det foransaaende Forslag, at Majoriteten ikke har kunnet benytte nogen Deel af samme.

Kjøbenhavn, den 20de November 1857.

Bloch.

Clausen,

Dahl.

Lehmann.

Formand og Drosjeer.

Madvig.

Møller.

Tang.